

РЕШЕНИЕ

№ 4931

гр. София, 23.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **6596** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор А. А., срещу Решение № ПО-111/23.06.2020г. на директора на ТД на НАП - С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх № С200022-023-0001622/ 21.05.2020г.

Жалбоподателят оспорва решението с доводи, че със съобразителната му част са запълнени пропуски в мотивите на публичния изпълнител, което е недопустимо. Изразява несъгласие с текста на постановлението, че „не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч., както и документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителни осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред“ с довод, че не става ясно как документи и информация, за които се твърди, че не са представени, са едновременно с това унищожени, при това не по установения ред. Предмет на обезпечение е предполагаемо вземане, което може да не се потвърди в края на ревизията, затова и предварителните обезпечителни мерки трябва да са по-леки спрямо дейността на ревизираното лице по отношение на тези, налагани с цел събиране на вече установени и изискуеми публични вземания. Преценката по чл.121, ал.1 ДОПК не е предоставена на органа по приходите, а на публичния изпълнител. Ако последният бе обвързан от мотивите на органа по приходите, се обезмисля разделянето на органите и правомощията им в рамките на приходната агенция. Аргумент в подкрепа на разбирането, че публичният изпълнител не действа в условията на обвързана

компетентност, е разпоредбата на чл.208, ал.1, изр.2 ДОПК. Неясната и обща формулировка, че „не е предоставена счетоводна отчетност“ и че „липсват доказателства за документална обосновааност на декларираните разходи по чл.26, т.2 ЗКПО“ нарушава правото на защита на ревизираното лице и прави оспорвания акт непочиващ на обективни факти. Липсват доказателствени източници как е формирана сумата на предполагаемите задължения на дружеството. Критерият дали една обезпечителна мярка е подходяща е преди всичко съответствието ѝ с обезпечителната нужда.

Иска се отмяна на решението и отмяна на постановлението с основен довод необосновааност в мотивите на постановлението. Не се претендират разноски.

Ответникът, директорът на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител иска съдът да остави жалбата без уважение по съображения, че твърденията в нея са несъстоятелни. Публичният изпълнител е избрал най-подходящата обезпечителна мярка с оглед установената фактическа обстановка. Акцентира върху тезата, че при приемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, както и относно мотивите, обуславящи налагането на предварителните обезпечителни мерки. Мотивира се с неприложимост на чл.199, ал.2 ДОПК и указва възможността по чл.229 ДОПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е допустима като подадена от легитимирано лице, в срок и срещу подлежащ на обжалване акт.

От фактическа страна се установява следното:

Не се спори, а това е видно от съобразителната част на Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ № Р-22220420000595-039-001/ 18.05.2020г., че спрямо [фирма] е издадена Заповед за възлагане на ревизия № Р 22220420000595 020 001/ 3.02.2020г. с обхват установяване на задължения по ЗКПО за период 2014г. – 2019г. и по ЗДДС за периодите от 1.12.2014г. до 30.04.2020г. Ръководителят на ревизията се е обърнал към дирекция "Събиране" на ТД на НАП С. с цитираното искане, в което е посочен предполагаем размер на задълженията на дружеството, подлежащи на установяване в рамките на ревизията – главница 15800 лв. и лихва 9184,35 лв. Изложено, че от [фирма] не е представена счетоводна отчетност по ЗСч., както и документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителни осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Установило се, че липсват доказателства за документална обосновааност на декларираните разходи по смисъла на чл.26, т.2 ЗКПО. В искането е посочено, че ревизираното лице притежава активи/имущество съгласно подаден баланс за 2018г. в размер на 417 хил. лв. Проследени са вписванията на разпоредителни сделки по данни на И..

На 21.05.2020г. публичният изпълнител издава ПНПОМ № С200022 023 0001622, с което спрямо жалбоподателя е наложена възбрана върху ОФИС 1А, намиращ се на ул. „проф. Д.“ № 2Е, [жилищен адрес] ет.П, местност Студентски град с цена на придобиване 111333 лв. В. да се счита наложена до сумата в размер на 24984,35 лв. В постановлението е посочено, че в хода на ревизията е установено, че от дружеството не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч., както и документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на ЗОВ, са унищожени не по установения ред. По данни от ревизиращия екип липсват

данни за документална обосновааност на декларираните разходи по чл.26, т.2 ЗКПО. Дружеството има непогасени изискуеми публични вземания общо в размер на 68863,48 лв. към 21.05.2020г.

ПНПОМ е оспорено пред ответника на 16.06.2020г., който се произнесъл с оспорваното решение, съобщено на адресата си на 26.06.2020г. Депозираната на 3.07.2020г. жалба, въз основа на която е образувано настоящето производство, е допустима. Към нея е приложено придружително писмо от изпълнителния директор на [фирма] до НАП във връзка с ИПДПОЗЛ № Р 22220420000595-040-001/17.02.2020г., според чието съдържание на ревизиращия екип са представени голям обем първични счетоводни документи и счетоводни регистри.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от дружеството са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения с ПНПОМ заповест за вземанията му от банки.

Второто отменително основание по чл.197, ал.3, пр.2 ДОПК не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл.121, ал.1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорът по делото е концентриран върху преценката на третото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Мерките са наложени съгласно чл.121, ал.2 вр. чл.195, ал.3 ДОПК с издаване на постановлението, в хода на ревизията, която е започнала на 03.02.2020г. с издаване на ЗВР № Р 22220420000595 020 001. В периода 3.02.2020г. – 21.05.2020г. ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това оспореното ПНПОМ е подписано от публичен

изпълнител в Дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С. (старши публичен изпълнител М. К. - Г.). Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 ДОПК. Доводите на публичния изпълнител се изразяват в това, че от ревизиращия екип са установени предпоставките по чл.122, ал.1, т.4 ДОПК – не е представена счетоводна отчетност по ЗСч., както и документите, необходими за определяне на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. По данни от ревизиращия екип липсват доказателства за документална обосновааност на декларираните разходи по смисъла на чл.26, т.2 ЗКПО. Посочени са предполагаемият размер на задължението и предположението, че ще се затрудни събирането му.

Липсват обаче каквито и да било факти, които да обосноват извод за възникнала обезпечителна нужда. А последната е налице не когато се установи вероятност от възникване на задължение, а когато се установят обстоятелства, че съществува възможност да се осуети или затрудни събирането на това публично задължение. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния вискател. Съображения в тази връзка не се съдържат както в ПНПОМ, така и в решението на ответника, поради което само на това основание наложената обезпечителна мярка се явява незаконосъобразна. В настоящото производство въпросът със законосъобразното възникване на публичното задължение на дружеството и изобщо с вероятността подобно задължение да възникне не подлежи на преценка и контрол. Относим е единствено фактът дали при възникване на подобно задължение неговото събиране ще бъде осуетено или затруднено. Именно този относим факт следва да намери място при мотивиране на едно ПНПОМ, защото той би разкрил липсата или наличието на обезпечителната нужда.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини, определя размера на публичното вземане като максимум на обезпечението, като позволява кумулацията на мерки по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 198, ал. 1, т. 1–4 ДОПК до този праг съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 198, ал. 2 ДОПК и забранява неговото превишение. Освен това изискването е мерките да не затрудняват лицето. В случая тези изисквания не са спазени, тъй като от една страна посоченият размер на предполагаемото задължение е 24984,35 лв., а е наложена възбрана върху недвижим имот с придобивна цена 111333 лв. Следователно изискуемият се от чл.195, ал. 7 ДОПК баланс е нарушен, не са спазени изискванията на закона при преценка на налаганата обезпечителна мярка и тя да не затруднява значително длъжника.

Целта на предварителните обезпечителни мерки според чл. 121, ал. 1 ДОПК е да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията му за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Тази констатация е необоснована предвид липсата на конкретни данни за това дали притежаваното от жалбоподателя имущество позволява събиране на задълженията от ревизията, както и какво е поведението му досега по изпълнение на ликвидните и изискуеми публични задължения.

С оглед изложеното, Решение № ПО-111/ 23.06.2020г. на директора на ТД на НАП - С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх № С200022-023-0001622/ 21.05.2020г. като незаконосъобразно издадени следва да бъдат отменени.

Жалбоподателят не претендира разноски и съдът не присъжда такива въпреки изхода на делото.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-111/ 23.06.2020г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх № С200022-023-0001622/ 21.05.2020г.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: